

Dopis

Poutníci

Psal bych ti dopis, má Michelle,
jenže psaní mi moc nejde, jsem jen císařův voják.
Znám smrt věrnejch kamarádů
a kdy mám použít v boji svůj bodák.

Tenkrát u Seiny, to byl hezkej den,
Paříž voněla celá šeríkem,
pak přišel on, malej Korsičan,
a já šel za ním a nebyl sám.

Prošli jsme spolu celou Evropou,
v parném létě, v plískanici,
tisíce mil jen na nohou, Bonapartovi granátníci.
Od vítězství přes porážky,
od slávy k zapomnění jdem spolu stovky dnů
a teď před bitvou nemůžu usnout
a temnou nocí nám svítí Waterloo.

Prožil jsem italská tažení, o rozbití sfingy snažení,
ještě dnes mi v uších zní slavkovský bubny vítězný.
K smrti unaven, přesto nespím, Napoleon je zas císař náš,
co je před náma, to nevím, však na věky mou lásku máš.

Až začnou dudy skotskejch pluků,
budeš se mnou moje lásko, až půjdem na bodák.
Už vidím v dálce irský rváče,
tak přej mi štěstí, jsem taky tvůj voják.